

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Морохіна Михайла Васильовича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України

м. Київ
16 липня 2014 року
№ 75-у/2014

Справа № 2-64/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича – доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Морохіна Михайла Васильовича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Бринцева В.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Морохін М.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 424 Кодексу в аспекті питання, чи має громадянин право на оскарження ухвал суду першої інстанції, якщо вони стосуються питань виконання вироку, після їх перегляду в апеляційному порядку.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини другої статті 424 Кодексу автор клопотання обґрунтоває неоднозначним застосуванням цих положень судами України при розгляді касаційних скарг на ухвали суду першої інстанції, які стосуються питань виконання вироку, після їх перегляду в апеляційному порядку. Морохін М.В. зазначає, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ в одному випадку відмовив у відкритті касаційного провадження з тих міркувань, що вирішення питань, пов'язаних з виконанням вироку суду, не віднесено до стадій кримінального провадження, тому ухвали суду першої інстанції з цих питань після їх перегляду в апеляційному порядку не підлягають касаційному оскарженню, а в іншому випадку – розглянув справу по суті.

Суб'єкт права на конституційне звернення стверджує, що така судова практика привела до порушення його конституційного права на забезпечення касаційного оскарження рішення суду, передбаченого пунктом 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

На підтвердження неоднозначного застосування цієї норми Кодексу судами загальної юрисдикції до конституційного звернення долучено копії рішень судів першої, апеляційної та касаційної інстанцій у справі Морохіна М.В., а також копії ухвал Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 1 липня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначається обґрунтування необхідності в

офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може привести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що Морохін М.В. не навів фактів неоднозначного застосування положень частини другої статті 424 Кодексу. Так, ухвала від 27 грудня 2013 року, якою було відмовлено автору клопотання у розгляді касаційної скарги з питань, що стосуються виконання вироку, постановлена згідно з Кодексом 2012 року, а ухвали від 22 листопада 2011 року, від 31 жовтня 2013 року – відповідно до Кримінально-процесуального кодексу 1960 року.

Таким чином, судові рішення, на які посилається суб'єкт права на конституційне звернення, були постановлені Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ за неоднаковим процесуальним порядком на підставі різних правових актів.

Отже, за відсутності судових рішень, з яких вбачалося б неоднозначне застосування судами України вказаних положень Кодексу, конституційне звернення суперечить статтям 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Морохіна Михайла Васильовича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ